

De typer af små forarbejdningsvirksomheder, der kan ligge i landzonen, skal primært være føleindustri, der udnytter de lokale råvarer. EL mener, at der er behov for at gå langt for at fremme etableringen af arbejdspladser i landdistrikterne, og nogle gange er det nemmere og mere hensigtsmæssigt for virksomheder for bearbejdning af råvarer, der hentes i landzonen, at virksomhederne ligger, hvor råvarerne fremstilles.

Hvor det i dag er amtet som landzonemyndighed, der – ofte kun på dispensation – giver mulighed for nyopførelse af forarbejdningsvirksomheder, vil EL gerne have klarere betingelser for de virksomheder, der starter produktion op, som angivet ovenfor.

Overflødiggjorte bygninger i landzonen

Når den økologiske omstilling slår igennem, og dyrene i vidt omfang rykker på friland, vil et stort antal staldbygninger blive overflødige i forhold til deres oprindelige formål. For at de ikke skal stå og forfalde, er det nødvendigt med stor åbenhed over for muligheden for at installere nye aktiviteter i bygningerne såsom slagterier, mejerier, opbevaring af materialer m.m.

Gyllebeholdere på marken

Lovforslagets åbning for at anlægge gyllebeholdere på marken er primært aktuel i forbindelse med ejendomme, der ligger tæt på anden boligbebyggelse, som ikke ønsker mere gylle i nærheden. I de tilfælde er det under alle omstændigheder en omlægning og ikke en udvidelse af husdyrbedrifterne, der er ønskelig, og allerede derfor er EL imod lovforslaget. Derudover er det i det hele taget ikke ønskeligt med disse betonbygningsværker i det åbne land. Endelig er der alvorlige sikkerhedsproblemer i forhold til eventuelle lækager fra gylleførende rør.

Ønsket om at få mulighed for at bygge gyllebeholdere på marken skal efter partiets opfattelse ses i sammenhæng med, at landbruget i disse år investerer de enorme årsindtægter – på mellem ½ og 1 mio. kr. for mange store svineproducenters vedkommende – i betragtelige udvidelser. Svineproduktionen har nået et niveau, hvor de store landmænds organisationer presser på for at tage nye tekniske muligheder i anvendelse, så man ikke skal overholde de nuværende arealkrav. Der er tale om en industrialisering, som EL ikke er tilhænger af, og som i princippet burde

flyttes til industriområder, i stedet for at den betænkelige vækst opmuntres ved, at der gives mulighed for at bygge gylletanke midt på marken.

Butikker

Ændringerne på detailhandelsområdet er massive. Kommunerne skal ifølge lovforslaget nu have kompetence til selv at bestemme områder, inden for hvilke der kan planlægges for detailhandelen, og fastlægge størrelse på butiksarealet. Det åbner op for uhæmmet vækst. Det er Venstres gamle drøm om at trække tænderne ud på planlovsændringerne fra 1997. Ændringerne, der blev indført for at lægge restriktioner på, hvordan detailhandelen skulle udvikle sig for at undgå store butikcentre, for at undgå alt for store butikker, for at bevare mindre butikker og for at bevare et varieret handelsliv.

Miljøministerens vejledning om, hvad en bymidte er, kan sikkert være udmærket. Men den forhindrer ikke, at kommunerne godkender en lang række store butikker under samme tag. EL er positiv over for udvidelsen af definitionen af butikker med særlig pladskrævende varegrupper.

Konsekvenserne af dette lovforslag er klare nok, det står også i selve teksten i lovforslaget: Flere butikker i de 20-30 største byer her i landet, færre i de mange mindre og mellemstore byer. Flere butikker og vel at mærke store butikker i udkanten af byerne, altså noget nær den udvikling, som 97-loven var rettet imod at undgå. Vedtages dette, vil der opstå nogle absurde spil med kommuner, der slås om kædebutikkernes gunst. Ikke fordi det er et ønske hos det lokale erhvervsliv at få varehuse, men fordi nabokommunen ikke skal løbe af med handelen. Det lægges ikke noget sted til grund for lovforslaget, at der er behov for yderligere detailhandelsudbygning. Faren for nedlæggelse af de eksisterende butikker er efter partiets vurdering overhængende. At dette er skidt for miljøet og for dem, der ikke har bil eller ikke selv er i stand til at køre den, siger sig selv.

EL ønsker at fastholde planloven som instrument bl.a. til at forhindre uhæmmet vækst af butikcentre, og derfor ser EL det som centralt at fastholde amterne som planlægningsmyndighed, når det gælder butikshandel. Dette er baggrunden for ændringsforslaget om, at ændringer i forhold til gældende lov vedrørende planlægnings-